

2020-04-15

Finansdepartementet

fi.remissvar@regeringskansliet.se

Bankföreningens synpunkter på remissen *Säkrare samordningsnummer och bättre förutsättningar för korrekta uppgifter i folkbokföringen* (Fi2020/00131/S3)

Svenska Bankföreningen som har beretts tillfälle att yttra sig över remisen *Säkrare samordningsnummer och bättre förutsättningar för korrekta uppgifter i folkbokföringen* (Fi2020/00131/S3) vill med anledning av det framföra ett antal synpunkter.

Bankföreningen välkomnar promemorians huvudsakliga innehåll och viljan att skapa bättre förutsättningar för att folkbokföringen ska innehålla korrekta uppgifter. Det är många intressenter i det svenska samhället som på olika sätt förlitar sig på uppgifterna i folkbokföringen. Parallellt med denna remiss pågår utredningen *Åtgärder för att minska fel i folkbokföringen* (dir 2019:54) som ska lämna förslag på åtgärder som stärker just folkbokföringen och hanteringen av samordningsnummer.

Väsentliga synpunkter

1. Det svenska samhället har byggt in ett stort administrativt beroende till både personnummer och samordningsnummer, vilket det finns för- och nackdelar med. Det finns idag en vilja att öka användandet av samordningsnummer i Sverige även om det huvudsakliga syftet med samordningsnumret har varit att tillgodose den begärande aktörens behov och undvika personförväxling.

Frågan om samordningsnummer har flera paralleller med frågor om personnummer, identitet och identifiering. Bankföreningen refererar därför till remissyttrande Ju2019/01281/L4 när det gäller Bankföreningens uppfattning om hanteringen av identitetsfrågan i Sverige.

Så som Bankföreningen har förstått förslagen i remissen kommer inte säkerheten runt hanteringen av samordningsnummer stärkas så väsentligt att det skulle förändra hur bankerna ser på samordningsnummer och vilken roll

samordningsnummer skulle kunna ha i förhållande bankernas processer för kundkännedom.

Bankföreningen anser mot bakgrund av ovan att det saknas skäl till att kraven för att få en identitetsbeteckning för utlänningar, eller andra enskilda som har en sådan anknytning till Sverige att personen kan antas behöva en identitetsbeteckning, ska vara väsentligt annorlunda än de krav som bör gälla för svenska medborgare. Kraven för att få ett samordningsnummer utfärdat i Sverige bör därför, så långt som möjligt, vara desamma som kraven för svenska medborgare att få ett körkort, pass mm utfärdat.

2. Synpunkter på kapitel 2.4 Förslag till förordning om ändring i folkbokföringsförordningen (1991:749) 5 b - 6 a § (sid. 14–15):
 - Bankföreningen föreslår att det i de föreskrifter som Skatteverket får meddela bör ställas krav på att sökanden styrker sin identitet genom att uppvisa identitetshandling från sitt ursprungsland och att Skatteverket i första hand gör kontrollen av den sökande mot den presenterade id-handlingen och mot den utfärdaren. Att ta en kopia på de handlingar som har legat till grund för utfärdande av samordningsnummer kan vara positivt för ökad spårbarhet i myndighetens handlägningsprocess men kopian på handlingar i sig skapar inte någon ytterligare höjd säkerhet.
 - Bankföreningen anser att förslaget om att det ska vara Skatteverket som ska bedöma om identiteten kan anses vara fastställd för den som ansöker om ett samordningsnummer är en välkommen förändring. Anledningen till det är att det helt enkelt är för svårt för otränad personal att bedöma och fastställa en identitet.
3. Synpunkt på kapitel 8.2 Den nuvarande ordningen för underrättelser (sid. 32–33):
 - Bankföreningen delar remissens bedömning av att fler underrättelser ger Skatteverket bättre möjligheter att åtgärda fel i folkbokföringen och att underrättelseskyldigheten därför bör utvidgas av de skäl som promemorian anger (sid. 34-). Den nuvarande ordningen för underrättelser verkar inte fungera tillfredställande om endast en myndighet (CSN) har anslutet sig till Skatteverkets it-tjänst för att rapportera brister och felaktigheter i folkbokföringen.
 - Bankföreningen anser därför att Finansdepartementet redan nu bör säkerställa att övriga myndigheter som nämns i kapitel 8.2 och som

kan ansluta sig till it-tjänsten gör det så snart som möjligt. De administrativa merkostnaderna med att använda it-tjänsten borde vara begränsade.

4. Remissen för ett resonemang om att enskilda själva ska kunna ansöka om samordningsnummer (kapitel 9.2):
 - Bankföreningen vill understryka vikten av att både ansökningsprocess och att identitetskontrollen som bedömer och fastställer identiteten är robust så att förtroendet för samordningsnummer som funktion i samhället kan stärkas i enlighet med önskemålen.
 - Bankföreningen instämmer i det som promemorian föreslår (9.2.2), dvs att den sökande ska inställa sig personligen hos Skatteverket och ska vara skyldig att styrka sin identitet och övriga personuppgifter.
5. Remissen för ett resonemang i konsekvensbeskrivning (kapitel 12.2) som anger att det är en fördel att Skatteverket inte behöver vända sig till den rekviderade aktören för att begära in handlingarna. Bankföreningen vill lämna följande kommentarer:
 - En viktig komponent i utfärdande av en identitet (ett samordningsnummer) är att ursprungshandlingen granskas av den som ska ansvara för att utfärda samordningsnumret. Att basera utfärdande av en identitet på en kopia av en handling försvagar identitetskedjan och riskerar därmed också att försvaga förtroendet för samordningsnumret. Det vore olyckligt och är inte i linje med önskemålet att öka användningen av samordningsnummer i det svenska samhället.
 - Med beaktande av de välkända utmaningarna med att genomföra en identitetskontroll anser Bankföreningen att Skatteverket ska vara ansvarig för att genomföra identifieringen baserat på handlingens original och inte en kopia av handlingen.

SVENSKA BANKFÖRENINGEN

Hans Lindberg

